

17
1.
2.
3.
4.
17
1.
2.
3.
4.

14

11
1752,7

PROGRAMMA,
 QUO.
 SUO ET COLLEGII JURIDICI NOMINE,
 AD
 DISSERTATIONEM INAUGURALEM,
 VIRI PRÆNOBILIS ATQUE DOCTISSIMI,
 DOMINI
DAVIDIS CHRISTIANI
RICHTER,

9 537

GÜSTROVIENSIS,
 JURIS UTRIVSQUE CANDIDATI DIGNISSIMI,
 EXHIBENTEM,
 NONNULLA PRIMA,
 JURIS UNIVERSALIS ET GERMANICI;

DE
CONCURSU CREDITORUM,
 PRO OBTINENDIS SUMMIS,
 IN UTROQUE JURE HONORIBUS ATQUE PRIVILEGIIS,

D. 23. MARTII ANNI MDCCLII.
 IN AUDITORIO MAIORI,

B. C. D. HABENDAM,
 O. O. O. PROCERES, CIVES ACADEMICOS,
 ET LITTERARUM FAUTORES,

OBSERVANTER ATQUE HUMANITER INVITAT,
 DEQUE

DECISO MAGDEBURGENSIUM VETERUM SCABINORVM;

ver
 die Wisigisten sind und heißen,

PAUCIS DISSERTIT

ERN. JO. FRID. Manze

SEREN. DUC. REGN. CONSIL.

ET

PROF. FACULT. JURID. H. DECANUS.

ROSTOCHII, LITTERIS ADLERIANIS.

I, N, S,

Inter varias, a veteribus Scabinis Magdeburgensibus, resolutas quaestiones, Speculo Saxonico adnexas, est & haec, Parte I, Cap. I, dist. XII.

Wer die Wigigsten sind und heissen?

Responsum ita conceptum:

Hierauf sprechen wir für ein Recht:

Die meist wissen und gebrauchen Rechts, nach Redlichkeit, so sie best mögen, oder können, **GDt** zu Ehren

Ehren, und Ihn selbst zu Fromen, nachdem
als GOTT geboten hat und die heilige Christenheit
gesetzt hat. Solche Leute mögen wol die wißigsten
heissen und sein es.

Von Rechts wegen.

Si quis nostro seculo hanc quaestionem Collegio Ju-
ridico proponeret, dimitteretur omnino ad alios, nisi
vox: wißigsten, ex alio contextu, daß eben die Wißigsten
sollten in Gerichten gebraucht werden, quaestionem fa-
ceret in effectu magis extensam. Quid sit ingenium
et quomodo a iudicio aliisque animæ humanæ facultati-
bus debeat discerni, ex legibus nequit demonstrari. *Vid.*
tamen l. 34. ff. §. 9. de edil. edit. l. 109. ff. de condit. et
dem. l. 2. C. de commerc. et merc. Magdeburgenses Domi-
ni tunc fuere habiti, pro viris, ad omnia resolvenda pa-
ratis. Videatur exordium totius collectionis: Sie in
diesem Buch heben an etliche Fragen, der werden Her-
ren Schöppen von Magdeburg, als die von ihm für ein
Recht beschrieben haben gegeben, nachdemmal, als sie et-
liche Stücken besonders sind gefraget, die sie von ihrer
weisen Kunst so gar meisterlich haben entschieden, brieflich
unter ihrem Inseigel, daß ein jeglicher Mann freylich nach
Magdeburgischen Rechte darauf mag bauen und seine
Grundfeste legen.

Quid autem videtur, de hac responsione magiste-
riali? Cordata quidem est, qua scopum quaestionis;
Agebatur enim de adhibendis viris, in iudiciis et con-
sultibus publicis, de salute omnium et causis controver-
sis partium consultantibus. Requirebantur Viri: Chri-
stiani

ftiani, non Athei, vel Judæi aliique Hæretici, in fenſu
juridico, qua religionem: ſinceri, non nebulones et pro-
ximi vitæ, famæ et bonis infidiantes: Secundum Sa-
cram Scripturam viventes, hinc non tantum ejus inter-
pretes: Juris præterea humani cultores, gloriam Dei,
ſalutem ſocietatis et ſingulorum, hinc et propriam, pro
fine habentes. Verba concepta minus placebant mo-
dernis artificibus. Veteres Magdeburgenſes, respon-
dentes, **Wiß** et **Verſtand** pro junctis acceperunt, bene
interea gnari, quod diſtinctione ſit opus, quo et pueri
a viris diſcernerentur. Antiqua, et quaſi ex naturæ lin-
gua interjectio, **wiß!** velocitatis actus denotans, eſt
inter probationes. Erat, in Magdeburgenſium mente,
quod, ſicuti non dantur firmæ rationes decidendi,
abſque circumſpectione, de rationibus dubitandi, abſ-
que ingenio non detur judicium. Hinc fecerunt con-
cluſionem, ab ingenioſo, modo accederet pietas, aliqua
notitia juris divini et humani atque virtutis ſtudium,
ad judicioſum valere conſequentiam. Ingenium, quod
& vi vocis ſignificat facultatem, cum homine natam,
congerit decidendi dubia, abſque quorum ſemotione
etiam cordatiſſimus alias vir facit ea, quorum ipſum
ſoepe poenitet. Hinc diſputatoria exercitia tam gna-
viter commendamus in Academiis; Diſcitur enim &
dubitare et dubia remove. Theſin accipere, abſque
antitheſi, eſt plebis tantum, cui ſufficit **die Einfalt**, quæ
tamen non eſt ſynonymum **der Dummheit**, ſed **der Zwey-
und Mehrfältigkeit**, qualis omnino eſt in doctrinis,
quæ quaſtiones, pro et contra, ut loquimur, venti-
lant. Tela præviſa non, vel minus nocent. Sapientis
non eſt dicere: non putaram. Ponderanda etiam ſunt
obſtantia. **Man muß eine Sache nicht alleine von der
beſten**

besten Seite ansehen. Qui obtusioris hebetiorisve sunt ingenii, homines passivi appellari merentur & quando de uno vel altero effertur, er werde kein Rißer werden, non intenditur laus, qua animi dotes, vel earundem versionem, utut abstinere ab hæresibus, in oppositione ad orthodoxiam, sit absolutæ obligationis. Superstitio est documentum ingenii, qua decipientes per eandem & argumentum simplicitatis, qua illos, qui eidem se mancipant. Dicimus, man könne ihm alles auf den Ermel binden, id quod ex antiquo more, emblemata in manicis ferendi, videtur esse derivatum. Man könne ihm überreden, daß in der Elbe kein Wasser sey, id quod, qua æstum marinum, aliquadantenus verum est. In terris, ubi creditur ad jussum, ecclesiæ membris adimuntur omne ingenium omnesque damnantur dubitandi rationes, adeo ut carbonaria fide regantur, ingenium etiam, formidine fulguris, dissimulantes. Quales dissimulationes, inter hodiernos Papicolos, emunctioris nasi, adhuc sunt palpabiles. Non diffiteor, nimia ingeniorum acumina parare vias ad inimicas veritatibus divinis opiniones; Nam qui laureolam quærunt in eo, ut nominentur, Esprits forts, ingeniis se plane committunt. Trahat, ad poenitentiam et restim usque, quemvis sua voluptas; Novi enim, quod diris soepe angantur moribus, quoniam ultra problemata non ascendant, unde a tranquillitate et acquiescentia plane sunt alieni.

Sed cessent hæc, quæ sunt extra meam sphaeram. Meus JCrus et Judex sit, juxta responsum Magdeburgense, von denen Wigigsten. Sagacitatem requirimus, in qua consideranda, qua criminalia, mecum, anno

1739.

1739. verfabatur, inauguraliter disputans, Consult. Dn.
Doctor WOLFRADT, *Jud. Aul. Proc. Ord. celeb.*
Leguntur in ea' diff. a capite varia, ad vocem, quæ inter
sunt verba Ciceronis ex L. II. c. 74. de fin. *mens acris*
et vicens celerrimeque multa cogitans, et ut ita dicam, sa-
gax. Perspicacitas, die *Scharffsinnigkeit, Bescheidtheit,*
ein offener, heller Kopf, sunt in ore prudentum. Galli
dicunt: Le bon esprit pour sentir ce qu'il se faut. it. l'ex-
cellence de sentiment. Prudentiæ igitur nomen non
sufficit iis, qui pingunt den *Witzigsten.* Vitiosa et insi-
dias si tractat ingenium, exercet dolum malum; unde
in textu sacro: *Arglistigkeit ist keine Klugheit,* scil. in æsti-
matione morali; nam alio loco impii piis prudentiores
appellantur. Præbet dicta dissertatio descriptionem:
Habitus attendendi ea, quæ vulgaris cura prætervideret;
Die Geschicklichkeit, ganz fein zu denken, auch auf das,
worauf ein anderer nicht würde verfallen seyn. Officium
judicis, quod, barbaro termino, mercenarium appellant,
tanto non indiget ingenio. Nobile, in criminalibus
præsertim, sit acutum, multa enim sunt, quæ nec dici
queunt, nec scribi. Univerſa materia, de indicis, est
artificis, qui logicam didicit probabilium, in qua appli-
canda tamen plus valet natura sine arte, quam ars sine
natura. Ein *Quintlein Mutter-Witz ist besser, als ein*
Pfund Schul-Witz. Jungantor! Conjicere et præsum-
tiones, maxime in collisione, æstimare, non est cujusvis
cerebelli, unde et ea species probationis appellatur artifi-
cialis. Audiuntur hodie multa de ratione excitata, quæ
demonstrat mathematicæ, ea, in quæ non incidisset, nisi
Sed nolo implicari. Experientia etiam facit artifices
et interdum per vitia ad regulas fit regressus. Arbi-
trari quomodo discimus? *vid. diff. inaug. Consult. Dn. D.*
KEDIN-

KEDINGII, jam Senatoris Gusrrov. optime meriti, Cognati
mibi multis nominibus estimatissimi. Sentio, inter hæc flu-
mina, me versari in themate, quod non capiunt pro-
grammatis paginæ. Subsistam igitur et duobus tantum
utar textibus, Juris Justiniani. Alter fit l. 19. ff. de offic.
presid. qua verba, judicem pingentia: *Et summam ita
jus reddat, ut auctoritatem dignitatis ingenio suo augeat.*
Alter fit l. 3. ff. de testibus, in qua repetit Imperator, ex
Callistrato, D. Hadriani rescriptum, qua passum concer-
nentem, ita conceptum: *Hoc solum tibi rescribere possum
summam --- ex sententia animi, tui te estimare oportere,
quid aut credas, aut parum probatum tibi opineris.* Satis
jam constat, quinam sint die **Wißigsten**. Coercendum
autem erit ingenium, ne pariat carulos coecos, monstra
et abortus. Cogiretur. de idololatria, de qua S. Aposto-
lus: **Sie sind, in ihrem Tichten, eitel geworden.** Crepan-
tur **Erfindungen, neue Wahrheiten**, quæ tamen soepe,
ultra infantiam, non vivunt. Pictoribus atque Poëtis,
qui inde **Tichter**, in vernacula appellantur, quodlibet au-
dendi semper fuit æqua potestas; Salvo risu, spectatum
admissorum, quoties humano capiti cervicem jungunt
equinam vel pingunt, desinentem in piscem, mulierem
superne formosam. De Historicorum ingeniosorum
vitiis multa venirent differenda. *Vid. LUDWIGII diss.
J. r. Historia sine parente. GLADOV aliique de erroribus
Historicorum.* Scite GVNDLING, im Discours, über die
Reichs-Historie, ex Noodtii *probabilibus juris*: **Man muß
nicht gleich denken, wenn etwas so geschehen können, so sey
es auch eben so geschehen.** Quomodo ingenium in ety-
mologicis ludat, probant exempla virorum, quorum
agri sunt verbalium fertilissimi. Haberem, quæ disse-
rerem, sed infervio paginæ. Nulla sententia tam ab-
furda

furda, quæ non haberet suos defensores. Unde, quæso,
hoc? ex luxuriantibus ingenis. Quid videtur, de asser-
tione: *Es läßt sich wol defendiren, aber ich bin doch nicht
der Meynung.* Ohe! sane ingenium alit multos erudi-
tos: Finem non tandem aliquando fieri controversia-
rum, sed indies augeri easdem, est ex foetibus ingenio-
rum, Proh! illustrem animæ facultatem tam male im-
pendi. Inventionis soepe vocantur, quæ non sunt ex
regula. Excolantur et in bonum finem vertantur. Le-
gantur alii, sat multi, nec prætervideatur **STELLWA-
GEN** labor, de arte resolvendi ænigmata. Cogitetur,
de veterum imposturis oncirocriticis, absque tamen
exclusionem sanioris doctrinæ. Oraculorum veterum,
quorum exemplum, in patria nostra, præbuit deaster
Madegast, diribitores ex ingenio vixerunt, salvo præsti-
dio. Animus erat, de illustri nova illa disciplina, quam
vocant Æstheticam, disserere, sed sufficiat ejus commen-
datio. Legantur, ad excitandum appetitum, *Celeb. Dn.
MEIERI Anfangs-Gründe, aller schönen Wissenschaften,
Einl. p. t.* Nimis me distraheret tractatio, si de inge-
niis gentium cogitare voluissem. Videantur, qui ad-
versus obtrectatores Gallos, pro Germanis et in genere,
pro gentibus borealibus, scripsere, inter quos, præter *Ex-
cell. Dn. RICHEY* maxime commendabilis est, *S. Rev.
Dn. HANE, Theol. Kilon. inclytus, Cognatus mihi maxima-
pere colendus.* Fuere, medias inter nationes, sibi et aliis
excellere visas, semper districtum, vel urbium incolæ,
qui vicinis, ab ingenii, vel defectibus, vel lepida ver-
sione et Eulenspiegelianismis, fuere vexabiles. Videan-
tur, in Historia Romana, Cumani. Nostrates lex fictio
illo **Wigenburg**, solent multa referre ridicula. Divina
est directio, quod non omnia et eadem ferant omnia

b

inge-

ingenia. Quo majori quis pollet, eo cautius procedat. Multis ingenium paravit viam ad interitum, illis nempe, qui dotes animorum soepe impenderunt in insidiosa adversus Deum et proximum. Respubl. litteraria scaet ejusmodi viperis, quorum finis, ex notissimo decreto divino, soepe fuit funis.

Hæc autem non sunt potiora hujus programmatis, sed laudabile vitæ curriculum, nostri Domini Candidati. Ipse illud mihi exhibuit. Addo, qua venerabilem Dominum Patrem, quod sit Vir, de orbe litterato et de Studiosa juventute longe meritissimus, Fautor mihi et amicus, diu et semper colendus atque svavissimus. Addo, quod mater optima sit, mihi in cineribus venerabilis, per annos Præceptoris, B. M. Durfeldii, filia. Addo, quod Dn. Candidatus in hac et Jenensi Acadëmia vixerit quam laudatissime. Evolvantur catalogi Auditorum et invenies eundem; Volvantur protocolla judicialia et nullibi ejus occurret nomen. Solida quæsit, averfatus fuit semper, quæ excellentes faciunt vyperas. Consumfit dies continuos in studiis, nec unquam laboravit illa febri tertiana, qua nonnulli valde impediuntur. Scribo, de illis, quorum diligentia hodie, non heri, sed nudius tertius, non cras, sed perendie probatur, quique semper diem intercalarem, qui non auget, sed turbat studia quemque, ut in simili continuem, appellare soleo **den schlimmen Tag** vivunt. Habebit, ad regulas de die in diem vivens Dominus Candidatus, præmia Studiorum bene promerita. Sed promisi biographiam; En!

Ego

Ego, DAVID CHRISTIAN RICHTER,
primam hujus lucis usuram hausi, in vicina huic Mu-
sarum emporio, urbe, Gustrovia, incluta, ex sede Du-
cali, & per DEi gratiam etiamnum florente, tum a
Perillustri Dicafterio Mecklenburgico aliisque, Urbem,
in Sacris & civilibus egregiam facientibus. Accedit ce-
lebre Ducale Gymnasium, Hæc mihi nascendi conditio
obtigit d. 17. Oct. 1725. Honoratissimo Dn. Parente
adhuc, & quæ Dei erit gratia, ad feros annos gaudeo,
M. DAVIDE RICHTER, Rectore Ducal. Gymn. per 27.
annos, quæ DEi est clementia, meritissimo, Filio, ho-
nestissimi & nominatissimi Civis Gustroviensis, Matrem
veneror dilectissimam, CHRISTIANAM ELISABE-
TAM DURFELDIAM, filiam, natu tertiam, b. M.
JAC. DURFELDI, ConRectoris, de hoc eodem Gym-
nasio per annos quamplurimos immortaliter meriti,
qui Patrem habuit illum, Celeberrimi nominis Virum,
M. JAC. DURFELDIUM, Osnabrugensis Scholæ pa-
triæ Rectorem, variis scriptis Philosophicis, Polemicis,
Exegeticis, tantam famæ gloriam consecutum, ut Ma-
gnum Sveciæ Cancellarium, Oxenstirnum, moverit,
qui eundem, Academia Upsaliensi Professore Theolo-
giæ destinaret. Vid. Disp. *Æpino-Rolliana, de Meritis*
Westphalorum in Acad. Ross. p. 23. Prima Infantia meæ
hæc fuit præcipua felicitas, quod domestica probitatis
omnisque virtutis me aluerint exempla. Parentem
namque charissimum nunquam, aut certe perraro
vidi otiosum, sed Scholæ fere semper affixum, aut si
otiosus solusque videbatur, meditationi aut scriptioni o-
peram dantem, Lectissima autem mater non solum

corpus defendebat meum , sed animum quoque meum ad instar Evnices, cum veneranda mea Loide , sacrarum litterarum precumque praesidio muniebat. Peraeis Infantiae annis , Scholae statim publicae puer traditus fui , cujus singulas classes ita frequentavi , ut nullam neque transilire , neque fastidire sustinuerim. Debitae autem pietatis & obedientiae laudem honoratissimis Dnn. Praeceptoribus , quorum plerique ad meliorem Scholam sunt evecti , ita probavi , ut nunquam illorum sciens laeserim fidem. Postquam ergo pietatis & latinitalis elementa imbiberam, ex Clariss. Dn. ADOLPHI HENR. HAHNII, *Musices Directoris peritissimi*, Institutionibus, Grammatices & compositionis regulas hausi, quas vero ex praecipis CRIVITZIANIS, ita egregie amplificatas & corroboratas praedico , ut Graecam Linguam & Poeticam quoque non sine voluptate degustarim. Ad primam vero & supremam classem delatus sum d. 5. Octobr. 1742. in qua Clar. atque Doctiss. Dn. Con-Rector SANDOVIUS tanta alacritate me docuit poetica & Graeca , una cum Hebraicis , atque Cellarii Hist. Univerf. ut eximie de meis literis meritus fuerit. Ex Dn. Parente autem hausi atque accepi prima salutaris Doctrinae , Philosophiae atque Oratoriae principia ; ejusque exercitia frequentiora , tum per Recitationes ; tum per Disputationes , firmanda. Neque styli formandi ullam temere praetermissi occasionem, quare etiam cum Cicerone conjungebantur, meque exercebant *Conciones illae Civiles*, ex Livio, Tacito, aliis, olim collectae. Haud enim me implumem ad Academias protrudere voluit. Tandem cum mei esset judicii, utrum sacrae de DEo rebusque divinis disciplinae, an Jurisprudentiae consecraturus essem operam meam, Anno demum

num 1746. mense Aprili, hanc Varniacam ingressus
fui, nomen meum apud beatum nunc Dn. MATTHI-
AM BENONI HERINGIUM, Jctum celeberrimum,
tum temporis Magnificum Academiae Rectorem, in-
ter Studiosos cives professus. Traditus autem eram do-
mesticæ institutioni atque convictui Excell. Dn. BERN-
HARD. HENR. RÖENBERGII, tum Prof. Eloq. Celeb.
quia eundem, Dn. Parentis olim discipulum atque do-
mesticum singulari quadam amoris fiducia complexus
fueram. Ab hoc etiam didici, præter cætera, Logicam a-
liquoties. Sed vero minus opportunitas fuit diuturna,
quia Rostochium relinquebat, ad Recturam Scholæ
Wismariensis evocatus, quam hodie quoque promerita
insignis S. S. Theol. Doctoris dignitate. mirifice ornat.
Prius autem quam abiret, hoc sui erga me meumque
Dn. Parentem amoris cultusque documentum existare
voluit, ut Ill. Dn. ERNEST. BALTH. FRESEN, J. V.
*Doctorem, & hodie Sey. DUCI nostro Regnanti a consiliis
Fiscalibus, in Justitiæ Judicio, mihi conciliarit, ut hospi-
tem & Gamalielem.* Restitutum itaque cum senti-
rem rei meæ bene gerendæ tempus, hujus fidei atque
doctrinæ me fere totum ita tradidi, ut, post repetitas
Ejusdem, in *Institutiones*, Prælectiones, utiliter quo-
que Ejusd. *Lectioibus Pandectilibus* interesse valuerim,
quas pariter repetitas, cum per privata *Examina* atque
Disputationes sedulo gessissem, tum eundem præeuntem
secutus fui, cum, in privatis Scholis, *Jus Germ.* atque *Ca-
nonicum* explicaret. Ut vero addiscerem, quanti, ex
perceptis hæctenus Legibus sperari capique fructus de-
beant possintque, hinc *Collegium* nobis comendabat *Pra-
cticum*, postquam eidem præmiserat alterum in Boh-
meri Tractat. de *Actionibus*, alterum in Ill. Dn. Eni

gavii, *Jus Criminale*. Philosophiæ autem studium tantum abest, ut per hoc triennium abjecissem omne, ut animum meum salubriter potius oblectaverint, præstantissimæ illæ prælectiones, in *Pufendorffii* scitissimum librum, de Statibus Europæ, quas tum instituerat insignis J. Crus, Dn. D. JO. PETR. SCHMIDT, tunc Professor in hac Academ. celeberrimus, hodie vero SEREN. PATRIÆ PATRI Regim. Consil. perillustris meritorumque gloria maxime conspicuus. Elapso itaque hoc triennio, ex Dn. Parentis consilio, Salanas Musas, Ipsi quondam admodum proficuas & perquam propitias, salutare, atque ex iisdem plenior meliorque fieri debui, tum ut Jenensium Cratipporum docendi discendique rationes cum meis prioribus conferrem, tum ut singula confirmarem atque reliquas scientias Juriumque species iisdem adjicerem. Ex animi etiam sententia hoc successit. Celeb. enim & Excell. Dn. HELFELD docuit me *Jus Feudale*, atque altero semestri *Jus Germaniæ publicum*, una cum *Hist. Imperii Germanici*. Cum Ill. Antecessor atque Consil. ENGAU *Jus Germanicum* atque *Canonicum* prælegeret, iisdem & repetendis & auscultandis dedi operam, quam Ill. quoque Dn. D. DARES Consil. Saxonico, *Sympatriotæ meo æstimatissimo*, in tradenda *Juris prudentia Universali*, præstiti atque probavi. Juris Civilis scientiam propositam accepi a doctissimo ac Celeb. Dn. Doct. GNÜGIO, in Collegiis ejus *Pandectalibus*. Habes hic B. L. rationes mearum Institutionum Academicarum, quibus ex coelesti gratia & Dn. Parentis liberalitate per quadriennium vacare valui. Quia autem ex Sapientissima SEREN. DUCVM MECKLENB. constitutione fati provide cautum est, ne quis, sine speciali & extraordinaria clemencia

tia, aut superato examine & specimine Academico, personam Caesarum Patroni, in summis præcipue Iudiciis, gerere audeat, hinc ad Illustrem hujus Almæ mecontuli Facultatem Juridicam & post exantlatum examen, die 15. Januarii, hujus anni, accepi licentiam, disputandi inauguraliter ambiendique summos in jure honores. Sit nomen Domini benedictum, præsentia curans DEO committam futura.

Hæc ille.

Testes sumus, quod in examine se talem præstiterit, qualem nostra statuta requirunt. Invito, observantissime atque humanissime, Magnificum Dn. Pro Rectorem, Perillustres atque inclytos, Aulæ, Regiminis et aliorum Collegiorum Ducalium Proceres, Academiae atque Urbis Venerabiles Senatus, Omnium Facultatum Dominos Doctores, Licentiatos, Rev. Ministerium atque Magistros, Una cum florentissimis Dominis Studiosis aliisque, qui interdum actibus Academicis solent interesse, velint gratiosissime, benevole atque amice accedere Auditorium, audituri examen, quod publice sustinebit meus Dominus Candidatus. Ille et ego omnibus et singulis nos ad quævis observantiæ et officiorum documenta obstringimus.

DAB. SVB SIGILLO FACVLTATIS,
ANNO MDCCLII, DIE XXI. MARTII

Rostock, Diss., 1757-54

ULB Halle 3
004 087 607

f
56.

11
1752,7

PROGRAMMA,
SUO ET COLLEGII JURIDICI NOMINE,
AD
DISSERTATIONEM INAUGURALEM,
VIRI PRÆNOBILIS ATQUE DOCTISSIMI,
DOMINI
DAVIDIS CHRISTIANI
RICHTER,

GÜSTROVIENSIS,
JURIS UTRIVSQUE CANDIDATI DIGNISSIMI,
EXHIBENTEM,
NONNULLA PRIMA,
JURIS UNIVERSALIS ET GERMANICI,
DE
CONCURSU CREDITORUM,
PRO OBTINENDIS SUMMIS,
UTROQUE JURE HONORIBUS ATQUE PRIVILEGIIS,
D. 23. MARTII ANNI MDCCLII.
IN AUDITORIO MAIORI,
B. C. D. HABENDAM,
O. O. O. PROCERES, CIVES ACADEMICOS,
ET LITTERARUM FAUTORES,
OBSERVANTER ATQUE HUMANITER INVITAT,
DEQUE

CISO MAGDEBURGENSIUM VETERUM SCABINORVM,
per
die Wisigsten sind und heissen,
PAUCIS DISSERIT
ERN. JO. FRID. Manze
SEREN. DUC. REGN. CONSIL.
ET
PROF. FACULT. JURID. H. DECANUS.
ROSTOCHII, LITTERIS ADLERIANIS.

